

РЕШЕНИЕ

№ 114

гр. Пловдив, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и четвърта година
в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Меденка М. Недкова

при участието на секретаря Красимира Хр. Несторова Кутрянска
като разгледа докладваното от Нестор Сп. Спасов Въззивно търговско дело
№ 20235001000445 по описа за 2023 година

Производство по чл.258 и сл. от ГПК, вр. с чл. 613 а, ал.1 от ТЗ.

Повод за образуването му е изходяща от Н.а.***, гр. С. въззивна жалба
против постановеното по т. дело № 81/2021 г. по описа на Кърджалийския
окръжен съд решение № 24 от 01.06.2023 г., с което след отхвърляне искането
на Н**, направено с изпратена по пощата на 26.04.2023 г. молба вх. № *** г.
за възобновяване на спряното производство по несъстоятелност по т.дело №
81/2021 г., по описа на Кърджалийския окръжен съд е ПРЕКРАТЕНО
производството по несъстоятелност предмет на това дело на основание
чл.632, ал.4 от ТЗ и постановено заличаване от ТРРЮЛНЦ на „П.п.-К.“
ЕООД, ЕИК **, гр. К., ул."П.м." №*.

В нея са изложени съображения за неправилност и незаконосъобразност
на решението, поискана е отмяната му и постановяване на друго за
възобновяване на производството по несъстоятелност.

Дружеството длъжник чрез упълномощения от управителя му адв. К. е
изразил становище за неоснователност на жалбата. Такова е изразено и от

синдика същото от името на дружеството длъжник.

Съдът след като се запозна с решението предмет на обжалване и събраните доказателства намери за установено следното:

Актът предмет на обжалване е от категорията постановявани в производството по несъстоятелност.

Това производството представлява способ на универсално принудително изпълнение, при което имуществото на длъжника служи за удовлетворяване на всичките му кредитори.

Според чл. 735 от ТЗ то обичайно се прекратява с решение на съда, когато са изплатени задълженията или масата на несъстоятелността е изчерпана. В първата хипотеза от страна на съда се постановява само прекратяване на производството и длъжника продължава своето съществуване, при втората обаче съдът следва да постанови и заличаване на търговеца.

Това сочи, че целта на това производство е постигне на справедливо удовлетворяване на всички кредитори и при възможност оздравяване на самото предприятие.

Самото производство е свързано и с направа на разноси подробно индивидуализирани в разпоредбата на чл. 723 от ТЗ, които подлежат на събиране от масата на несъстоятелността.

В тази връзка са възможни и отклонения от обичайното му развитие свързани с това дали наличното имущество на длъжника е достатъчно за покриване на същите, които са предвидени от страна на законодателя.

Така в чл. 629 б от ТЗ е въведено изискване свързано с откриване на производство по несъстоятелност, когато наличното имущество на длъжника не е достатъчно за покриване на началните разноси. То налага определяне на необходимата за това сума, която трябва да бъде предплатена в даден от съда срок от лицата по чл. 625 или от друг кредитор.

При неизпълнението му в чл. 632, ал.1 от ТЗ е предвидено, че съдът обявява неплатежоспособността, съответно свръхзадължеността, определя началната й дата, открива производството по несъстоятелност, допуска обезпечение чрез налагане на запор, възбрана или други обезпечителни мерки, постановява прекратяване дейността на предприятието, обявява

длъжника в несъстоятелност и спира производството.

Възможностите за възобновяване на спряното производство са уредени в чл. 632, ал. 2 от ТЗ. В него е казано, казано, че това може да стане в едногодишен срок от вписването на решението по ал. 1 по молба на длъжника или на кредитор. Посочено е и че възобновяването се допуска ако молителят удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако депозира необходимата сума за предплащане на началните разноски по чл. 629 б ТЗ.

В чл. 632, ал. 4 на ТЗ е предвидено, че ако в срока по ал. 2 не се поиска възобновяване съдът прекратява производството по несъстоятелност и постановява заличаване на длъжника от търговския регистър. Тази разпоредба съотнесена с определените от законодателя изисквания за възобновяване води до логичен извод, че до прекратяване на производството и заличаване на търговеца ще се стигне и ако имаме подадена в срок молба за възобновяване от кредитор, но по отношение на нея не са налице предпоставките за допускане на същото и респ. 1 годишния срок към момента на разглеждането ѝ вече е и изтекъл.

Тук за пълнота е нужно да се спомене, че с обн. в бр. 66 от 2023 г. ЗИДТЗ е създадено ново изр. 2 на чл. 632, ал.4 от ТЗ въвеждащо изискване преди постановяване на решението на чл. 632, ал. 4 от ТЗ съдът да провери дали са изпълнение от длъжника вменените от законодателя в чл. 632, ал. 6 от ТЗ задължения след постановяване на решението по чл. 632, ал.1 от ТЗ и респ. дали е представил удостоверение за предаване на ведомостите, издадено от териториалното поделение на Националния осигурителен институт съгласно чл. 5, ал.10 от КСО.

По конкретното дело сме изправени пред хипотеза, при която е поискано възобновяване в последния ден на срока. Поради липсата на имущество и предвнесени разноски възобновяването не е допуснато, а изтичане на 1 г. срок от своя страна е станало причина за прекратяване на производството и заличаване на търговеца.

С оглед преценка законосъобразността на този акт е нужно да се посочи, че с решение № 6 от 28.02.2022 г., постановено по т. дело № 81/2021 г. по описа на Кърджалийския окръжен съд „П.п.-К.“ ЕООД, ЕИК **, гр. К. е обявено в неплатежоспособност с начална дата 31.12.2017 г., открито производство по несъстоятелност по отношение на това дружество, назначен

е синдик с възнаграждение от 700 лв. месечно и т.н.

В хода на откритото производство по несъстоятелност е постановено определение № 73 от 11.04. 2022 г., с което на основание чл. 629б от ТЗ на кредиторите на длъжника е указано, че в 1 седмичен срок от вписване на определението в книгата по чл. 634 в от ТЗ да предплатят по делото сумата от 10 000 лв. за покриване на разноските по производството по несъстоятелност и респ. да представят в съда и надлежни доказателства за това. В определението им е указано , че ако сумата не бъде предплатена в определения срок, производството по делото ще бъде спряно с предвидените в чл.632 от ТЗ последици.

Поради липса на предплатени разноски в срок съдът по несъстоятелността е постановил на основание чл. 632 от ТЗ и решение № 11 от 26. 04. 2022 г., обявено в ТРРРЮЛНЦ на същата дата, с което производството по несъстоятелност е спряно.

Това съобразено с изложеното по – горе води до извод, че в срок до 26.04.2023 г. кредиторите на дружеството длъжник могат да поискат възобновяване на производството с молба към която да приложат доказателства за наличие на достатъчно имущество или такива за предплащане на определените от съда разноски. Доказателствата за предплащане на разноските изхождайки от изискването възобновяването да се ДОПУСКА при наличие на депозирани парични средства следва да са представени едновременно с нея. Това следва да е така дори и съответният кредитор да счита, че определената с акта по чл. 629 б ТЗ сума е завишена. В тази хипотеза е логично той не само да изложи доводи в тази насока в молбата за възобновяване, но и да представи доказателства за предплащане на сума в нормалния според него размер.

В случая с молбата по 632, ал.2 от ТЗ доказателства в тази насока не са представени, което изключва извода, че тази предпоставка обуславяща допускане на възобновяването е налице.

В молбата се говори и за наличието на достатъчно имущество. За удостоверяване на това обстоятелство с нея се представя Постановление за налагане на обезпечителни мерки издадено от публичен изпълнител при ТД на Н** П., офис К. от 03.06.2015 г. Със същото за обезпечаване на публични вземания на агенцията към дружеството длъжник е наложена възбрана върху

негови собствени недвижими имоти.

По повод на същите обаче от страна на длъжника в отговора на молбата по чл. 632, ал.2 от ТЗ са представени издадени на основание чл. 496 от ГПК и влезли в сила на 17.10.2017 г. и 09.03.2018 г. Постановления за възлагане на тези недвижими имоти. Това с оглед на чл. 496, ал. 2 от ГПК води до извод, че от този момент същите вече не са в патримониума на дружеството длъжник. До този извод се достига и от съдържащата се информация в събраните по т. дело № 81/2021 г. по описа на КОС доказателства - приетата по делото ССЧЕ в производството по повод молбата по чл. 625 от ТЗ и издадени след постановяване на решението по чл. 630 от ТЗ справки от длъжника и синдика.

От същите наред с това се установя, че единственото притежавано от длъжника имущество е 4 навеса без стени предназначени за складиране на пясък и един кантон от 31 кв.м. построен през 61 г.

Така описаното имущество според ПАС с оглед вида му е крайно недостатъчно за покриване на началните разноски.

Това от своя страна води до извод, че предпоставките на чл. 632, ал.4 от ТЗ са налице още повече, че в хода на настоящето производство се представи и Удостоверение за предаване на ведомостите, издадено от териториалното поделение на Националния осигурителен институт съгласно чл. 5, ал.10 от КСО, от което може да се направи и извод, че длъжникът е изпълнил изискванията по чл. 632, ал. 6 от ТЗ .

В посочени по- горе смисъл е и решението на КОС, поради което ще се потвърди.

Водим от това съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановеното по т. дело № 81/2021 г. по описа на Кърджалийския окръжен съд решение № 24 от 01.06.2023 г., с което след отхвърляне искането на Н**, направено с изпратена по пощата на 26.04.2023 г. молба вх. № *** г. за възобновяване на спряното производство по несъстоятелност по т.дело № 81/2021 г., по описа на Кърджалийския окръжен съд е ПРЕКРАТЕНО производството по несъстоятелност предмет на това

дело на основание чл.632, ал.4 от ТЗ и постановено заличаване от ТРРЮЛНЦ на „П.п.-К.“ ЕООД, ЕИК **, гр. К., ул."П.м." №*.

Решението следва да се впише в ТРРЮЛНЦ, като за целта се изпрати заверен препис от него на Агенцията по вписванията, както и в особената книга на съда по несъстоятелността по чл.634в от ТЗ.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от вписването му в търговския регистър пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____